

Μία νέα ᾠδὴ τῆς Σαπφούς.

Εὐρέθη πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ γνωρίζεται πρώτην φοράν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὰ « Φύλλα ».

Ἔλα κοντά μου, δέσποινα Ἥρα, μέσ στῶνειρό μου
τὴν πανωραία σου μορφή νὰ ἰδῶ, πού οἱ Ἄτρεϊδες
οἱ ξακουστοὶ μὲ ἀποθυμιὰ τὴν εἶδαν βασιλιάδες,
ὅταν τὴν Τροία κούρσεψαν· καὶ πρῶτα δὲ μπορέσαν,
τοῦ φουσκωμένου Σκίμανδρου σὰν πέρασαν τὸ ρέμα,
νὰ φτάσουν στὴν πατρίδα τους, προτοῦ παρακαλέσουν
ἔσένα καὶ τὸ μέγιστο τὸ Δία καὶ τῆς Θυώνας
τ'ὀμορφοπαῖδι. Δέσποινα, κέγὼ παρακαλῶ σε
τώρα κέμένα πάλι ἐσύ, σὰν πρίν, νὰ μὲ ἀξιώσης,
τὸ κάθε ὠραῖο, τὸ κάθε ἀγνὸ στὸ νοῦ μου πάντα νάχω,
σὰν εἶμαι μὲ τὶς ὀμορφες Μυτιληναῖες παρθένες,
πού πάντα ἐγὼ τὶς μάθαινα νὰ ξέρουν στὶς γιορτές σου
χορὸ νὰ στήνουν καὶ σκοποὺς νὰ σιγοτραγουδᾶνε·
κι' ὅπως μὲ τῆ βοήθεια σου μπορέσαν οἱ Ἄτρεϊδες
ἀπὸ τὸ Ἴλιο μακριὰ νὰ σύρουν τὰ καράβια,
ἔτσι κέμένα ξάκουσε τὸν πόθο μου καὶ δῶσε
Ἥρα γλυκειά, στό σπίτι μου ξοπίσω νὰ προυμίσω.

Τὸ ἀρχαῖον κείμενον

Πλάσιον δὴ μοι κατ' ὄναρ παρείη
πότνι' Ἥρα, σὰ χαρίεσσα μόρφα,
τὰν ἀράταν Ἀτρέϊδαι ἴδον κλῆ
τοι βασίλῃες

ἐκτελέσσαντες Τροΐας ὄλεθρον·
πρῶτα μὲν παρ' ὠκύροφ Σκαμάδρω
τυῖδ' ἀπορμάθεντες ἐπ' οἶκον ἱκην
οὐκ ἐδύναντο,

πρὶν σὲ καὶ Δι' ἀντίασαι μέγιστον
καὶ Θυώνας ἡμερόεντα παῖδα.
νῦν δὲ κᾶγω, πότνια, λίσσομαί σε
κατ' τὸ πάροιθεν

ἄγνα καὶ κάλ' ἐν Μυτιλανάαισι
παρθένοις με δροᾶν πάλιν, αἷς χορεύῃν
ἀμφι σαῖσι πόλλ' ἐδίδοξ' ἐόρταις
πόλλα τ' ἀείδην.

ὥς τε νᾶας Ἀτρέϊδαι σὺν ὑμῖ
ἄραν Ἰλίω, κέλομαι σε κᾶμοι
ἔμμεναι πρὸς οἶκον ἀποπλεῦσαι Ἥ-
ρ' ἥπι', ἄρωγον.